

SZIESZTA

SZERKESZTI: ÚJSZÁSI ILONA, WERNER KRISZTINA ■ 2007. SZEPTEMBER 15.

WWW.DELMAGYAR.HU

EGY ÉVE AVATTÁK SZEGEDEN A MEGÚJULT SZENT ISTVÁN TERET

Az Öreg Hölgy és a pavilonos panaszok

Éppen egy esztendő telt el azóta, hogy a szegediek birtokba vehették a minden szegletében megújult Szent István teret. Ottjártunkkor kiderült: az újraálmodott tér mindenki kedvence lett, a szökőkút, a díszburkolatra, az immár impozáns víztornyra nagyon büszkék a város lakói, csupán a kispiacként működő pavilonsorral nem tudtak sokan megbarátkozni.

Felderül a szegedi belvárosban sétáló arca, ha eljut a Szent István térre, végigtekint a csodaszép parkon, végigsimítja tekintetével az Öreg Hölgyet, a víztornyot, és örömmel nyugtázza: egy évvel az átadása után is a város egyik legrendezettebb szegletében nézelődhet.

Visszasírt hangulat

– Valóban gyönyörű tér épült itt ki, én mégis egy kicsit visszafrom a régi Szent István tér nyüzsgős, forgolódós hangulatát. Azt az időszakot, amikor lángosillat lengte körbe a bódékat, és ha a kedvem úgy hozta, jól teletömhettem a hasam frissen sült kolbásszal, hurkával. Tudom, nem volt szép akkor ez a környék, meg aztán néhány elég kétes alak is megfordult itt, de élettelt volt teli a tér. Mára pedig egy szép dísz lett belőle, amit megcsodálunk, szeretünk, csak éppen egészen más – foglalta össze véleményét Rácz György, amikor arról faggattam, hogyan barátkozott meg szegediként az új ruhába öltöztetett Szent István térrel. Majd mielőtt elkészöntünk, megjegyezte: az új pavilonok kifejezetten csúnyák,

ha már egyszer szépségéről elhíresülő teret akart a város, kár volt megengedni ilyen fabódék felállítását.

Tíz métert sem kellett tovább sétálnom, amikor egy sietős hölgy csak két mondat erejéig tudott időt szánni rám:

– A tér szép, a pavilonok csúnyák. Kár érte – hadarta, s már lépdelt is tovább.

Találkoztam olyannal is, aki olyan szerencsésnek mondhatja magát, hogy nap mint nap a magasból is megszemlélheti a Szent István teret. Váczi János 1984 óta él itt, ugyanis akkor költöztek be az első lakók a szegedi belváros képébe nem igazán illeszthető panelházba.

Új piacsarok

– Éppen ez a mi bánatunk: nagyon várjuk, hogy megszépüljön a mi házunk is, ha már egyszer a tér ilyen csodálatos lett, s elkezdődött végre a sarki palota felújítása is. De úgy tudom, készülnek az engedélyezési tervek, s talán nemsokára a mi házunk miatt sem kell a térnek szégyenkeznie – magyarázta az unokáját sétáltató férfi. Aki-ről gyorsan kiderült, nem csupán nézi, de látja is a teret. Méghozzá elég kritiku-

A város mozgalmas, de egyik legrendezettebb szeglete lett a Szent István tér

FOTÓK: SCHMIDT ANDREA

san szemlélve mutogatta a hibákat, a kimozduló díszköveket, a foltos fűpázsitot, a szemeteskosarakat, amikből „ismeretlen tettesek” régen kiemelték a csikkartókat.

– Sajnos néhány szakma képviselői nem végeztek elég körültekintő munkát, talán még most kellene kijavítani minden hibát, mielőtt komolyabb sérül-

ések csúfíthatnák el a teret. Ami meg a pavilonokat illeti – mutatott az új piacsarokra – el nem tudom képzelni, hogyan adhattak ki engedélyt ilyen csúnya, a környezetbe egyáltalán nem illő építményekre.

A szépség örei

Az egyik pavilon, a Mórakert zöldségboltja sétám idején csordultig telt vevőkkel, visszalopva a térre azt a nyüzsgést, amit Rácz úr annyira hiányolt.

– Igazán nem panaszkodhatunk, a mi boltunkat gyorsan megkedvelték a vásárlók, rengetegen visszajárnak hozzánk, szinte családias itt a hangulat – köszöntött Volenszki Imréné boltvezető, aki több évtizede foglalkozik zöldség- és gyümölcskereskedéssel. – A mi forgalmunk egyértelműen azt bizonyítja: szükség volt egy kicsinyke piac megőrzésére. De mivel annyi vevőnk panaszolta már, hogy a pavilonok csúnyák, el kell ismernem, van benne igazság. Ettől eltekintve a Szent István tér igazán szép, a város egyik legszebb tere.

Immáron más városokból

Térhistória

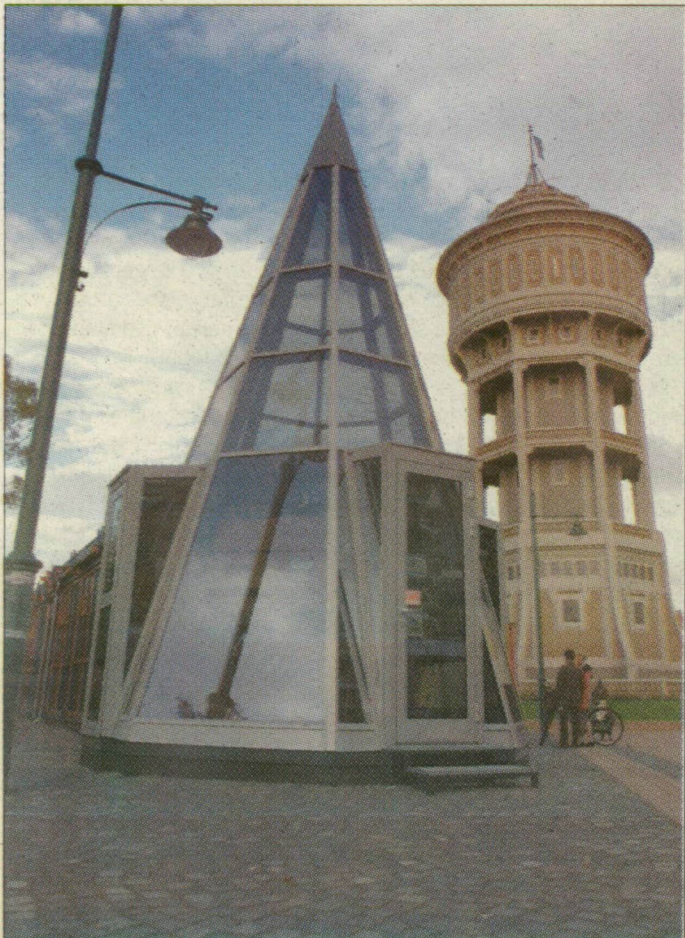
A Szent István tér nem sokkal a várost pusztító nagy árvíz után népesült be árusokkal, búzakereskedők kínálták itt a kenyérnek valót. Búza tér néven emlegették akkor a Tisza partján élő polgárok ezt a helyet, majd 1880-ban keresztelték el államalapító Szent István királyunkról. Közel negyedszázaddal később épült fel a tér leglátványosabb díszje, a maga korában építészeti bravúrnak számító, 54 méter magas víztorny, amit a városiakok közül sokan „Öreg Hölgyként” emlegetnek. Idővel a búzakereskedők helyére zöldségpiac települt, az itt megépült pavilonokban árultak halat, virágot, a padosorokon feltűntek régiségek, miközben sokan piaci pecsenyéért, lángosért, palacsintáért ugrottak ki a térre. Az 1980-as években a mindinkább elszegényedő Lengyelországból is érkeztek ide seftelők, hogy így egészítsék ki jövedelmüket, megcélózván az olcsó árukat kereső magyar piacra járókat. A „lengyelpiac” később a Cserepes sorra költözött át, s mivel a tér a pusztulás mind több jelét viselte, átlépve a XXI. századba, már nem lehetett tovább halogatni a felújítását.

érkező vendégeket, sőt mi több, külföldieket is vonzó látványosság – tehettem hozzá, miután néhány szót váltottam a Szent István étterem egyik alkalmazottjával, Újhelyi Istvánnal. Tőle tudtam meg ugyanis, hogy nyáron rengeteg olyan embert látott, akik fényképezőgéppel a nyakukban, városnéző programjuk részeként látogattak ki a térre, s látszott az arcukon, hogy

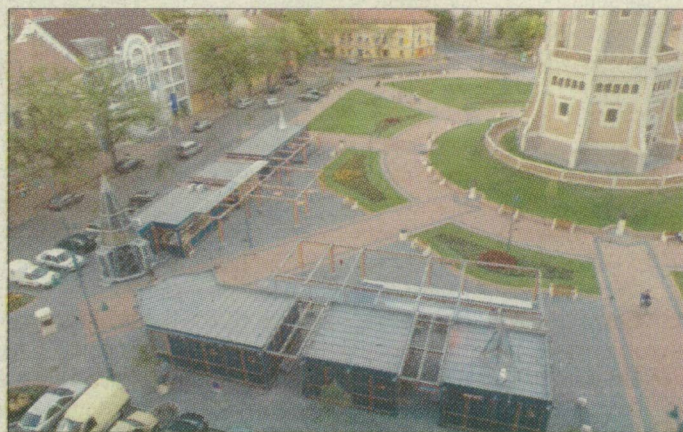
nem kellett csalódnuk – mondta el Újhelyi úr.

Csalódott viszont a téren átbukkolók közül sok emberben az a hölgy, aki nevét ugyan nem árulta el, panaszait annál inkább.

– Még az elegánsan kiöltözött hölgyek és urak is szemrebbenes nélkül eldobják a cigarettacsikkot, a zsebükben föllet, fölöslegesnek tartott papírt, szememet. Arról meg aztán ne is beszéljünk, hogy a kutyasétáltatók – tisztelet a kivételnek – gyakorta csak azért jönnek erre a gyönyörű térre, hogy itt ürítse ki gyomrát kedvencük. De eltakarítani az állatok után, nos, az már nem fér bele a programba – mérgeződött a hölgy. Harag lobogott hangjában, olyan ember haragja, aki azt sem titkolta: az elmúlt egy évben nagyon megkedvelte a megújult Szent István teret, s éppen ezért szeretné, ha a tér szépségét meg is őriznék az ide látogatók.

Zavaró, ahogy keverednek a stílusok

Nem mindenkinek tetszik a tér sarkába biggyesztett bódésor

BÁTYI ZOLTÁN